

● Basri Dođan

Yol Arkadaşın

Ansızın düştüğün bu dipsiz kuyu
Girdaba dönüşür çeker derine
Tattıkça yapışkan, ıslak korkuyu
Bulutlar dokunur kirpiklerine

Hüzünler savrulur yol ayırımında
Dağılır rüzgârla kesik çığlıklar
Şehirde kaybolur gün batımında
Peşinde gezdiğin kalabalıklar

Nadasa bıraktın geçerken bahar
Tamama ermemiş tüm yarımaları
Geceyi örtünüp şafağa kadar
Adımla boşalan kaldırımları

Küçük bir hücrede kısılır sesin
Kendini ararsın serin sularda
Tek hece dökülür, biter nefesin
Gölgeler asılı kalır duvarda

Bir damla yağmura gizlenen hayat
Teşehhüt miktarı iner dünyana
Kelamı süslemek beyhude sanat
Nasibin yok ise hikmetten yana

Kıyama durunca sevda çiçeği
Huzurda el bağlar biter telaşın
Perdeler ardında aşkın gerçeği
Çoğalan hasrettir yol arkadaşın

Rahmet iner toprağına, suyuna
Umulur ki biter dünya tavafın
Dalgalar uğramaz berrak kıyına
Saydamlaşır insan kalan tarafın